

ISUSOVO KRŠTENJE NA JORDANU

fra Ivan Grubišić

Božićno vrijeme završava blagdanom Kristova krštenja na Jordanu. Evanđelisti opisuju ovaj događaj pri počecima svojih izvještaja i čitajući dublje Božju riječ shvaćamo kako je u vodi i uranjanju u izvoru Kristove ljubavi ključ našeg kršćanskog poslanja i življenje.

Sjetimo se Ivana Krstitelja i trenutka kada je ugledao Isusa i kada jedan prorok riječima drugoga proroka, proroka Izaije potvrđuje njegovo poslanje i kaže: "Glas viče: Pripravite Gospodinu put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našem!" Čujete li Riječ koja za vama viče, koja vas poziva na djelovanje? Čujete li Gospodina u svome životu gdje vam govori i više od samoga govora? On viče za vama jer ga ne čujete i što ste okupirani raznim drugim poslovima, mislima i stvarima koji su vam važniji od samoga Gospodina. Da, to je često moja i tvoja istina. Gospodinu nije dovoljno govoriti blagim i ljupkim riječima jer ga pažljivo oslušujemo u svojoj svakodnevnicu. Gospodin mora vikati za nama, vikati jer ga u vrevi ovoga svijeta ne čujemo i ne prepoznajemo.

Upravo taj glas ti sada upućuje poruku, tebi u ovom trenutku, da pripraviš put Gospodinu. Kako? Kroz pustinju! Pustinja za kojom Gospodin viče jest njegova potreba da u tvome životu ne postoji

ništa što pretpostavljaš Gospodinu. On želi zauzeti prvo mjesto. Ne zato što bi to njemu bilo potrebno, nego upravo zato što te ljubi i što ti u toj ljubavi ne želi uskratiti ono za čim zapravo najviše čežneš, a to je On. On je onaj kojega tražiš u svijetu, u tolikim stvarima, u ispunjavanju tolikih želja... I Bog žeđa za tobom, On upravo kao i sa Samarijankom sjedi na tvome zdencu, na zdencu tvojih potreba i želja gdje si došao po vodu od koje ćeš opet ožednjeti. Isus kaže: "Daj mi piti", drugim riječima traži tvoju čežnju i potrebu koju žudiš ispuniti i utažiti. To je moja žeđ, da ti zauzvrat dadem i više negoli možeš zamisliti. Sjetimo se priče na zdencu kako je Samarijanka spoznala Gospodina, bacila krčag i otišla je zasićena kao nikad prije i svugdje nosila glas što joj je Gospodin učinio.

Sam Isusov ulazak u vodu, predstavlja njegov ulazak u tvoju i moju tamu, u tvoj i moj grijeh, u tvoju i moju udaljenost od Boga u našoj svakodnevnicu. On za tebe čini ono što ti nisi spreman učiniti za sebe. I kada ti se uspije darovati, to jest kada mu dopustiš da uđe u tvoj ponor i u tvoju udaljenost od njega, onda će ti se dogoditi što se dogodilo i Samarijanki. Zasićena je ona, ali i Gospodin. Isus više ne žeđa jer dolaze učenci i donose mu jesti i piti, a on odbija. Zasitio se potpuno njenim prihvaćanjem njega. To je hrana za koju kaže: „Valja mi se hraniti jelom

koje vi ne poznajete". I to je razlog njegovog dolaska, njegovog ulaska u vodu jer obred krštenja s jedne strane simbolizira smrt iz koje stoji simbolika potopa koji uništava i razara. Gospodin te želi očistiti i osloboditi od prljavštine prošlosti koja opterećuje i nagrđuje život i koja tebe i njega ostavlja žednim i gladnim. Radi se o novome rođenju, o novome čovjeku. I Gospodin Isus ti pokazuje kako između njega i Boga Oca nema zapreke i udaljenosti. Čim izađe iz vode, nebesa su otvorena, nema oblaka među njima, njihova ljubav je čista kao vedro nebo, jasno vide jedan drugoga. To nam je Bog spremio i na to nas poziva. Isus je na sebe uzeo teret krivnje cijeloga čovječanstva, što uključuje i moj i tvoj grijeh, moju i tvoju sadašnjost.

Isus je sve naše grijeha ponio u Jordan. Dakle, svoje djelovanje započinje stupanjem na mjesto grešnika i započinje ga anticipacijom križa. On je, slikovito govoreći, pravi Jona koji je rekao mornarima: "Uzmite me i bacite u more!" I smisao svega što Isus za nas čini, ovo njegovo nošenje „sve pravednosti“ postaje očito tek na križu: krštenje je prihvaćanje smrti za grijeha čovječanstva, a glas „Ovo je Sin moj ljubljeni“ nagoviješta Uskrsnuće. Ono što ja i ti trebamo uvijek iznova učiniti jest ovo: pristupajmo u molitvi i razmatranju o Isusovu krštenju kao što se on poistovjetio s nama. On je za nas ušao u našu smrt, a mi s njime uđimo u njegovo uskrsnuće.

Poravnajte staze Gospodinu u pustinji i tišini svoga srca. Nađi mir u molitvi i u svom srcu, udaljujući sve što si stavio ispred sebe kao čežnju koja vapi za ispunjenjem. Gospodin ti govori: znam da ti je sve to potrebno, ali traži najprije kraljevstvo nebesko pa će ti se sve ostalo nadodati. Nije

Gospodin protiv lijepih stvari u životu, ali je protiv uvjerenja da je zdravlje, blagostanje, uspjeh i ostalo najvažnije u životu. Tebi je potreban jedino Bog, a s Bogom ćeš zadobiti sve za čim tvoje srce uistinu čežne. Služi se sa svime što je lijepo i dobro, ali na pravi način. Kako? Kao što kaže sveti Pavao: kada posjedujete – kao da ne posjedujete! Ovo je mudrost koja otkriva stanje slobode otkupljenog čovjeka, čovjeka uskrsnuća koji je ušao s Kristom u svoju smrt, a sada živi od uskrsnuća. Gospodin nam zapravo po svetom Pavlu želi reći da ne dopustimo da naša radost i mir ovise o vanjskim stvarima. On nam želi biti dovoljan, želi da gospodarimo ovim svijetom, a ne da budemo robovi vanjskih stvari i poroka.